

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

У Москві 25 липня почала роботу перша сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. Депутати найвищого органу державної влади країни, обрані 16 червня 1974 року, приступили до виконання своєї високої місії.

У Кремлі, в залі засідань палат Верховної Ради СРСР, о 10 годині ранку відкрився засідання Ради Національностей.

Депутати і численні гості тепло зустріли товаришів О. М. Косигіна, А. Я. Пельше, Д. С. Полянського, О. М. Шелепіна, П. М. Машерова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, Д. Ф. Устинова.

За дорученням Ради Старійшин депутат І. С. Грушецький падає слово для відкриття сесії одному з найстаріших депутатів двічі Герою Радянського Союзу О. Ф. Федорову.

Після виступу О. Ф. Федорова були обрані Голова Ради Національностей і його заступники. Головою Ради Національностей одноголосно обраний депутат В. П. Рубен (Латвійська РСР).

Потім було розглянуто порядок денний сесії. На сесію вносяться такі питання:

1. Обрання мандатної комісії Ради Національностей.
2. Про утворення постійних комісій Ради Національностей.
3. Обрання Президії Верховної Ради СРСР.
4. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.
5. Утворення Уряду СРСР — Ради Міністрів СРСР.
6. Призначення Генерального прокурора СРСР.

Рада Національностей одноголосно затвердила порядок денний і порядок розгляду питань. Депутати обрали мандатну комісію Ради Національностей у складі 35 чоловік. Головою комісії обраний депутат Е. А. Шеварнадзе (Грузинська РСР).

На цьому перше засідання Ради Національностей закрилося.

О 12 годині дня 25 липня в залі засідань палат Верховної Ради СРСР у Кремлі почалося засідання Ради Союзу.

Палкими оплесками присутні зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гришина, А. А. Громико, А. П. Кириленка, Ф. Д. Кулакова, М. В. Підгорного, М. А. Суслова, В. В. Щербицького, П. Н. Демічева, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, В. І. Долгих, І. В. Капітонова, К. Ф. Катушева.

За дорученням Ради Старійшин депутат М. Г. Басов запропонував відкрити сесію одному з найстаріших депутатів П. П. Лобанову.

Учасники засідання обрали голову Ради Союзу і його заступників. Головою Ради Союзу одноголосно обраний депутат О. П. Шитков.

Потім було розглянуто порядок денний сесії. Порядок денний сесії і порядок розгляду питань одноголосно затверджуються.

Депутати обрали мандатну комісію Ради Союзу в складі 35 чоловік. Головою комісії обраний депутат В. К. Мєсяц (Казахська РСР).

На цьому перше засідання Ради Союзу закінчилося.

У другій половині дня в залі засідань палат Верховної Ради СРСР у Кремлі знову відбулися засідання Ради Національностей і Ради Союзу.

Були заслухані доповіді голів мандатних комісій палат про результати перевірки повноважень депутатів, обраних до Ради Національностей і Ради Союзу Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання.

(ТАРС).

КІРОВОГРАД СЬОГОДНІ. Обласний будинок політосвіти. Фото В. КОВПАКА.

Рік видання XV
№ 91 (1893).

27 ЛИПНЯ
1974 р.
Ціна 2 коп.

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

ПРОЛЕТАРІЙСЬКІ КРАЇНИ, ЄДНАЙТЕСЯ!

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Леонід БИЧЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району на молотів 2265 центнерів зерна;

Василь ЯВТУХОВ з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району — 2164;

Микола ХОМЕНКО з колгоспу імені Горького Долинського району — 2145;

Володимир МОЧАЛОВ з колгоспу «Дружба» Голованівського району — 1962;

Дмитро ГРИПІЧ з радгоспу «Устинівський» Устинівського району — 1943;

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району — 1886;

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Інгульський» Устинівського району — 1842;

Петро ШЕПЕЛЬ з Сагайдацької птахофабрики Устинівського району — 1829;

Василь КОЗИР з колгоспу «Дружба» Голованівського району — 1720;

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району — 1703;

Микола ЛЕЩЕНКО з колгоспу «Україна» Новгородківського району — 1646;

Володимир ЧЕПІК з радгоспу «Устинівський» Устинівського району — 1503.

Кандидати премії ім. М. Островського

Комісія ЦК комсомолу України по преміях імені Миколи Островського в галузі науки, техніки і виробництва повідомила про роботи, допущені до участі в конкурсі на здобуття республіканської комсомольської премії. Високу нагороду виборуватимуть і наші земляки. За представленням Кіровоградського обкому комсомолу та комітету ЛКСМУ Кіровоградського заводу радіовиробів на здобуття премії імені М. Островського допущено роботу В. Я. Замуренка, Г. М. Старкіна, Ю. І. Акінічева «Розробка і впровадження дослідного зразка пересувної станції магнітного відеозапису ПВС-3».

ПО ДОСВІД— ДО ВАСИЛЯ МОТОРНОГО

Л. РОДЮК,

перший секретар Новоархангельського РК ЛКСМУ.

Внесок молоді у здобутки працівників сільського господарства у нас — вагомий. Адже в рослинництві працюють 620 юнаків і дівчат, у тваринництві — 240. Зараз в господарствах району діють тринадцять комсомольсько-молодіжних колективів. З них — чотири у тракторних бригадах, два — на фермах; є у нас молодіжна птахоферма, шість механізованих ланок вирощують кукурудзу.

Звичайно, прагнуть вони працювати якомога краще. І в цьому вчать у своїх старших товаришів, у передовиків виробництва. Тому поширенню передового досвіду серед молоді райком комсомолу надавав і надає особливе великого значення.

Ми маємо в кого вчитись. Четверта тракторна бригада колгоспу «Зоря комунізму», яку очолює Герой Соціалістичної Праці, лауреат премії Ленінського комсомолу В. І. Моторний, третя бригада з цього ж колгоспу, де бригадиром В. Юхименко, передові доярки Клавдія Вершута, Олена Юхименко...

Взимку у нас відбувся звіт молодих виробників. На ньому йшлося про підвищення професійного рівня, освоєння найновіших методів роботи. Багато повчального почули юнаки і дівчата з уст передовиків. І, безумовно, запровадили краще у себе на виробництві.

Чи не найбільше приділяється уваги хліборобам. Школи молодого механізатора є у кожному господарстві. Ми постійно їх тримаємо в полі зору, слідкуємо, як проходить навчальний процес. І можна з впевненістю сказати, що допомога від них велика.

Район славиться високими врожайми кукурудзи. На базі колгоспу «Зоря комунізму» проводили навчання ланкових механізованих ланок по вирощенню цієї культури. Хлопці з бригади Василя Моторного показали гостям, як вони підготували до посівної, розповіли про плани, методи своєї роботи.

Хочеться привести один виразний приклад, як передовий досвід втілюється в життя. Валентина Боровик, яка очолює комсомольсько-молодіжну механізовану ланку, викликала на змагання ланку Василя Давишкіна. Спочатку їй довелося багато чому навчитись у хлопця. Та нещодавно Валя запро-

(Закінчення на 2-й стор.).

На фото: брати ШКІЛОВИ — Петро (ліва), Володимир, Василь. Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

2. ВЕРБЛЮЗЦІ НЕ ПІДВОДЯТЬ

Жнива — час напружений. І хоч тисячі людей зайняті на збиранні врожаю, та кожний на видноті. На жнивах, як і в бою (недарма жнива ще називають вирішальною битвою за хліб), перевіряється кожний — якщо не на сміливість, то на кмітливість, витривалість, старанність обов'язково.

Цю перевірку молоді трудівники колгоспу «Україна» Новгородківського району проходять з чес-

тю. Дехто вперше. Та чи мало вже вдруже чи втретє. Взяти хоча б комсомольця Степана Сульжика. Він другий рік комбайнером. У нинішні жнива разом із комсомольцем Олександром Макаренком працює на «Ниві».

Коли я запитав у голови колгоспу В. В. Шульги, чому новий комбайн довели до роботи механізаторові, а не ветерану, то він відповів не задумуючись:

УРОЖАЙ 74

— Кмітливий, старанний товариш, любить і знає техніку.

Присутній при розмові головний інженер В. В. Симонов додав:

— Сульжик — технічно освічений. А нові машини, високопродуктивні, зручні, вимагають не абияких знань.

З перших днів роботи С. Сульжик показав, що досконало оволодів новим комбайном. 100 гек-

(Закінчення на 2-й стор.).

СВІТЛОПІЛЬСЬКА ШАХТА КОМБІНАТУ «ОЛЕКСАНДРІЙВУГІЛЛЯ». ЧЛЕНИ БРИГАДИ МАШІНІСТІВ ЕЛЕКТРОВОЗА ДІЛІВНИЦІ ВПУШТІВНОГО ТРАНСПОРТУ, ЯКУ ОЧОЛЮЄ ВОЛОДИМИР МОСКОВИЧ. НА ФОТО: ВІКТОР СИДОРЕНКО (ЗЛІВА) І ВІКТОР ШЕВЧЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ПО ДОСВІД ДО ВАСИЛЯ МОТОРНОГО

(Закінчення).

сила Василя прийхати до неї на поле, подивитись, як росте качаниста. І він відзначив, що її добуток будуть не меншими. А Василь добирається по 100 центнерів кукурудзи з гектара.

Районний комітет ЛКСМФ планує свою роботу так, щоб все пове, що з'явилось у господарствах району, негайно ставало надбанням усієї працюючої молоді. Питання поширення передового досвіду не раз слухалося на бюро, про це говорили і на пленумах райкому. Зараз готують до випуску плакат про одні з кращих комсомольсько-молодіжних колективів. В цьому

році проведемо наради-збори молодих хліборобів і тваринників, на яких вони зможуть обмінятися досвідом, послуhatи досвідчених виробничників району.

Але є у нас і свої недоробки. Я це дарма відзначила, що хліборобам у нас пощастило. Та цього не скажеш про тваринників. Мало ми це розповідаємо про те, як вони працюють. Взяти хоча б Олену Юхименко з колгоспу «Зоря комунізму». Вона вже надоїла від кожної корови по дві тисячі літрів молока. А завдяки чому дівчина добила такого успіху? — її ровесниці не знають.

Питання поширення передового досвіду — важливе. І тому кожен прахунок негайно нагадує про себе. Тож ми й намагаємось, щоб недоробок було якомога менше.

ШАНУЮЧИ, ПРАВДУ КАЖИ

Під'їхати до ферми виявилось не так просто. Екскаватор біля самого в'їзду заклопотано рив траншею, і збоку швидко виростав насип. Трохи здивував цей будівельний майданчик просто неба, адже молочнотоварна ферма № 1 колгоспу «Перше травня» забудована сучасними корпусами корівників, допоміжних служб. Та, як кажуть в народі, хороший хазяїн завжди дбає про свою господу. Ось і тепер літній табір вирішили обладнати на подвір'ї ферми. Готові вже кормушки з автопоїлками, стічна канава, а біля в'їзду закінчують підведення води — літній табір теж повинен бути обладнаним за останнім словом техніки.

Будівельники поспішають. Мабуть від цих поглядів дівчат-допорок, в яких читається: «Швидко б, корови на свіжому повітрі молока добували». А для них, дівчат, це заради голови. За підсумками соціалістичного змагання в першому підрічч комсомольсько-молодіжних ферм зайняла перше місце по області. Коли дізналися, що обком комсомолу нагородив їх перехідним Червоним прапором і грамотою, в колектив прийшло свято.

На загальних зборах ферми, хоч і прийшли всі в радісному настрої, та говорили найменше про досягнення. Хвилювали передусім майбутні надії.

— Не правильно заведена практика, — почала свій виступ групкомсорг Катерина Маслова. — Як готують корів до доїння? Зайшла і від першої й до останньої всім одразу масаж...

А як же забути про умовний рефлекс?.. Поки підготуєш до доїння одну корову, у попередньої вже молоко припустило. Ось тоді і виходить, не добираємо по кілька літрів від групи.

Катя хвилювалася, адже треба було не тільки підказати, відкрити одну з причин зниження надій, найбільше хотілося переконати подруг у своїй правоті. І комсомольському ватажкові це вдалося — за її методом працюють джорки зараз.

Стурбованість Каті Маслової і тих, хто пішов за нею, не була випадковою. Перше місце по області, заповане копійкою працею, — честь велика, подія радісна. Та в колективі змінує дивитися правді у вічі. І з зрозумілим сумом визнають, що на доїл на корову інші ніжчі, ніж на цей же час в минулому році. Є причини, в яких вини ферми немає, головна з них — пізній розсел корів, а є й такі, чого гріх таїти, які прогледіли самі. Словом, тепер в робочому порядку треба випикувати всі можливості, щоб підняти надії.

ВІДНЕДАБНА, як розповіла зоотехнік першого відділку колгоспу Антоніна Адамівна Кушнірєва, на комсомольсько-молодіжній фермі встановили контроль за продуктивністю кожної корови.

І ще одна особливість, яка виходить за межі буденності. Від дівчат-допорок «захворіли» їх переванними і молоді фуражирки, які прийшли на ферму недавно. Іван Микитенко проходить практику після року навчання в Онківському профтехучилищі, Василь Буря

**НА
ПРИЗ
ГАЗЕТИ
3000
МК
ПЕРШІЙ
ТРИТІСЯЧНИЦІ
КІРОВОГРАДЩИНИ**

приїхав наважди з міста в рідний колгосп (взимку вже встиг закінчити курси трактористів — машиністів) і тепер доставляє корми на ферму. Обом хорошу характеристику дає батько Івана — Іван Степанович Микитенко, який працює механізатором вже 26 років.

— Задоволений хлопцями. Щодня понаднормові ходки роблять, створили прямо безперервний потік кормів. І дощі не збавляють їх повороткості... Задоволений хлопцями.

І не сказав ветеран-хлібороб, що у його сина того дня був ще один рейс, незапрограмований. На ферму прийшла літня колгоспниця Олена Максимівна Яковлева і попросила привезти їй піску для ремонту хати. З дозволу зоотехніка Іван одозволив прохання односельчанки.

В будні молоді тваринники вносять свої поправки, суттєві, ділові. І інакше не уявляють своєї участі в загальній справі, такій важливій для людей.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».

Малованківський район.

ВЕРЬ ЛЮЗЦІ НЕ ПІДВОДЯТЬ

(Закінчення).

тарів хлібів він за короткий час поклав у валки, зараз перевиконує норми на прямому комбайнуванні.

Є в господарстві і сімейні епікажі, як на збиранні, так і на перевезенні врожаю. Так, на СК-4 у С. Є. Кондратюка помічником син Олександр. Його основна професія — слюсар автопарку. А в цей гарячий час — він на живновому фронті. І не він один. Електрозварювальник Віктор Гудименко зараз водить автомашину по хлібних трасах. Його брат Микола, секретар комсомольської організації колгоспу, теж сіз за кермо автомашини, працює позмінно із старшим братом Анатолієм.

Тепер на більшості автомашин по два водії. Це дає можливість працювати позмінно, з повним на-

вантаженням використувати транспорт.

Серед шоферів 32 комсомольці. І про кожного з них механік автопарку Л. О. Свист знаходить тепле слово. Якщо відверто, то не в кожному колективі так буває. Секретів ніяких. Просто добре поставлена виховна робота серед молоді. Та ще плюс позитивний приклад комуністів, старших товаришів.

Крім династії водіїв Гудименків є тут ще одна династія — Шакілових: брати Василь, Петро та Володимир. Всі троє молоді. Володимир — комсомолец. Петро готується вступати до лав ВЛКСМ.

Звичайно, важко прослідкувати, як народжуються династії. Та можна напевне сказати, що народжуються вони із любові до своєї справи.
В. ЦВЯХ.

У ВИСОТИ СВОЇ ЗАКОНИ

ЗУСТРІТІСЯ з ними допомогла одна обставина. Тільки по райкомівський газик зупинився неподалік від проходів цукрозаводу в Сальківому, встигши побачити, як Зоя Самбір, начальник штабу ударної комсомольської, приколола до стенда, розміщеного поруч, свіжу «блискавку». Розглядали її довго, уже із-за сніг будівельників, які встигли підійти черпачами. Хтось із хлопців, зодягнених далеко не в робочі спецкити (очевидно, працюватимуть у другу зміну) нездогадно засміявся:

— Добре нашого Кравченка розмаювали. Хоч і напалити, а кісничі щонайменше синітимуться...

Інший суворо обірвав:

— Начальство, гадаєш, легше? Тебе б поставили — спробував би, як поно — з медом чи з хліном. Сам бачиш поди, скільки йому доводиться гасати по ділянках. Він же, здається, й спить тут, на будові. Малювати легше, ніж діло робити.

Перший доводив своєї:

— Правильно, що карикатурати. Може скажеш — не допомагає? Це й так! Тобі б от, приміром, хотілося потрапити сюди? — він вказав на стіпінку. — А сюди? — показав на аркуш і голос прочитав текст: «На монтажні оселення голубового корпусу відзначилась комсомольсько-молодіжна бригада Кіровоградського СУ-411, яку очолює Олександр Юхименко...». Бачиш, — додав, — бажано, успіхів надалі. Заслужили хлопці.

Гурт віддалився, а Зоя пояснювала:

— Кравченко — начальник ділянки БУ-6 тресту «Кіровоградважбуд», гендиректор на реконструкції. Він і сирваді крутяться, як білка в колесі, проте не завжди на користь сиравам. Тож, якщо «Комсомольський прожектор» каже факт, як кажуть, своїм іменем, терміново підганяють відсталий фронт робіт. А щодо колективу Олександра Юхименка, то в нас таких хлопців багато. Нещадно хвалять комсомольсько-молодіжну бригаду монтажників з Київського тресту «Південноелектромонтаж» Миколи Шевченка, а їх сусідів (там бригадиром Володимир Співяський) нагородили грамотою за перше місце

в змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів. Хочете познайомитися із ними?..

РОЗІШКАЛИ їх у турбіноному цеху. І хлопцями Володимира Співяського ми вже зустрічаємося, коли ті готували деаератори. Бригадир згадає й усміхається, мовляв, ого, скільки води збігло, хоч і це багато часу минуло відтоді. Обидва ці пристрої для виділення кисню з води вже давно готові. Хімводоочистку здали також.

— Зараз нові узали, — показує Володимир, — швидше треба здати водоопстачальну установку, готуємо пуск котлів і турбін.

Ділянка роботи дійсно відкопана й важлива. Монтаж напровадів — складна річ. Вони провисають свіжо напру, що бітме під котлів до турбін. Тож і обавка їх, і зварювальні роботи повинні виконуватися з особливою ретельністю.

Вгорі ліворуч між ринтуваннями згас промінь електричної дури, що розбрикувала довкола сніжні блискітки, і пелювки до нас спускалися Віктор Бобков. Зізна захисний шиток і показав жестом — роботи по горло. Додає, що був в його трудовій біографії і «турбінні» місяці, зокрема, на Трипільській ДРЕС, звідки всі дванадцять членів бригади розпочали шлях спільних буднів на будовах.

Роман Іванович, групкомсорг, зауважив, що співчати з їх колективу після зміни йдуть патрулювати. Пригадавши слова Зои Самбір, коли вона розповідала про дружину: «Він теж розповідав про дружину».

— Сьогодні «ютемівці» збираються в наряд — значить, буде нарядок.

Володимир, згадавши про будівництво експериментальної ТЕЦ у Ростові, кинула на сусіда, Миколу Шевченка, колектив якого працював поруч. Сам бригадир якраз спускався по драбинці. Виявляється, разом — і Володимир, і Микола — починали ще задовго до Сальківського. І тепер очолюють ударні бригади, які змагаються між собою.

Микола Шевченко, ставний, широкоплечий, задоволено сказав:

— Норми в проментах, які було б впадно шовміти, у нас немає, — не виходить за характером роботи. Але свій обсяг завдань ми підігнали до двадцяти п'ятиго липня, тобто на п'ять днів раніше назначеного строку.

Монтажникам доводиться мати

справу з різного роду операціями на своїх ділянках роботи. Об'язують охолоджувачі мастил, готують стики під зварювання, закінчують обладнання трійника-розподільвача парів...

Хтось загався, і Володимир Співяський гукає, щоб швидше тягнули камеру. Мазутопроводі треба варити, щоб прискорити час розтоплення котлів.

Спішно відійшов убік Микола Шевченко, і було чути його владний і спокійний голос.

— Ринтування підтягні, постав його вище.

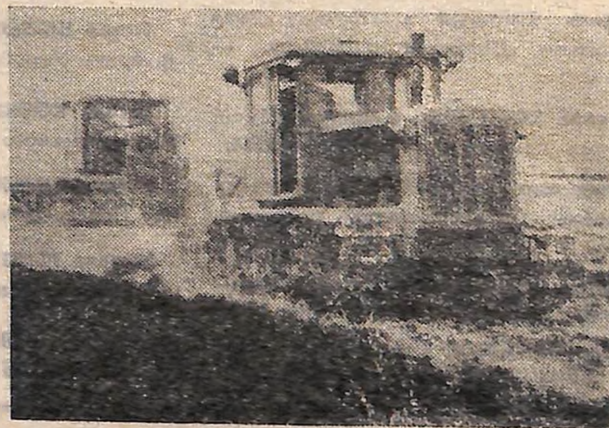
Назвали імена комсомольців, які відзначаються стараністю, творчим підходом до виконання своїх обов'язків: Анатолій Батрак, Микола Бугаско, групкомсорг Володимир Осипов.

В кінці повели мову про трудову дисципліну. Присмо було зауважити, що в обох комсомольсько-молодіжних колективах немає порушень чи якихось інцидентів поза виробничим, у побуті. Потім до спиртного хлопці дружно назвали схильністю до безвідповідальності в житті — і на роботі, і в сім'ї, до безконтрольності своїх вчинків. Тему слова Володимира Співяського прозвучали як висловлення спільної думки членів бригади.

— Пляшка заважає тут в будь-якому випадку. Навіть якщо випив хлопець увечері, то вранці його не пошлеши отуди, нагору, на ринтування. До роботи треба — з ясною головою...

Поспішали. Похвалювались, що в той день до них прийшли артисти цирку з Ростова. Адже краще, змістовніше відпочити — більше снаги до завтрашнього трудового дня.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

На фото: оранка в колгоспі «Україна». Фото А. БУДУЛАТЄВА.

КОЖНУ ХВИЛИНУ— НА ВРОЖАЙ

Погодні умови не сприяють польовим роботам. В перші дні вони не дозволили розгорнути масову косовицю ранніх зернових. І все ж, там, де є можливість, комбайнери використовують кожну хвилину, намагаються провести жива якнайшвидше.

Ударно трудився у перший живновий день моло-

дий комбайнер колгоспу «Пам'ять Леніна» Микола Склар. Він скопив ячміню на площі 10,3 гектара і намолотив 265 центнерів зерна. Комсомолец Микола Сикмедін перевіз від комбайна на тік 154 центнери зерна.

П. КОЛЕСНИК,
інструктор Малованківського райкому комсомолу.

ГЕРОЙ ЛЕГЕНДАРНОГО ГАНГУТА

Захопивши у полон 28 фіннів і великі трофеї, радянські воїни закріпились на островах.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої школи ро-
бітничої молоді № 2.

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—25 липня).

ШЕВЧЕНКО

ЛИСТ Ф. Д. ГЕТЬМАНЦЮ, НАДРУКОВАННИЙ В ГАЗЕТАХ

— Ні, Маріє Гаврилівно, це вирішено остаточно, і як, кажуть юристи, скарги не підлягає.

(Далі буде).

Команди другої ліги після кількадесяти перерви розпочали ігри друго-

В матчі «Зірка» — «Го
верла» якраз і виявився

ця тенденція. Ужгородці перебувають вгорі турнірної таблиці, кіровоградці — внизу. Проте, гра не виявила помітної різниці у майстерності команд.

Матч проходив цікаво, гостро, хоч і закінчився нульовою нічиєю. Кіровоградцям явно не доставало сил в атаці. Зусиль Володимира Сака, який був одним з кращих в команді

господарів, виявилося зовсім мало. Грошей моментально вистачило тільки на їжу. Діти і гості були небезпечною м'яч влучив в перекладину, іншого разу в блискавичному кидку ворог крикнув М. Будучаний. Крововрадіні теж мали можливість взяти ворота за першіків, та їх підводили нечестість удари.

М. СОМОВ.

шій операції, як на тому прийомі.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 липня 1945 року за зразкове виконання завдань уряду по лікуванню бійців і офіцерів Червоної Армії, поранених в боях з німецько-фашистськими загарбниками, успішному проведенню протиепідемічних заходів лікування, за зразкове обслуговування і підготовку медичних кадрів, головного лікаря Урлейської дільниці лікарні Гетьманця Феодосія Деомидовича було нагороджено орденом Леніна. Поміж відзначеними цією високою нагородою батьківщини були маситі вчені: фізіолог, професор Г. П. Краснобаєв, один з перших національних лікарів Узбекистану Х. Фархаді, досвідчений діагност і педагог М. І. Сеонім, видатний

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—25 липня).

А вже весна, а вже красна,
Зі стріх вода капає,
Молодому козакові
Мандрівочка пахне...

Марія Миколаївна давно чекала такого повороту. Все в ній радісно затрепетало. І край тут прекрасний, і люди, друзині, чудопі. Зайклися з ними за три роки, а все ж додому тягне. Вночі їй все частіше снилася Добрянка: знайома обличчя, курні любі шляхи, неміряні розливи пшениць з високим жайвором у небі.

Третій секретар райкому партії Кушнінова з чисто жіночою схильністю до дипломатії, вислухавши лікаря, сирбувала відкласти делікатно питання на майбутнє:

— Дорогий Феодосію Демидовичу! Ну, навіщо ж так категорично? Подумайте, обміркуйте — перестигне... Поговоримо іншим разом. Одначе не в натурі Гельманця було відкладати те, що падає, у довгий ящик:

— Ні, Маріє Гаврилівно, це вирішено остаточно, і як, кажуть юристи, скарги не підлягає.

(Далі буде).

A black and white photograph of a book cover. The cover features a repeating geometric pattern of squares and diamonds, creating a textured, woven appearance. The material is heavily worn, with significant discoloration, including dark spots and areas where the patterned surface has been rubbed away, especially along the edges and corners. The overall tone is dark and aged.

Найпоширеніший серед молоді області вид спорту — легка атлетика. Їй віддали перевагу понад 36 тисяч хлопців і дівчат. Біг, стрибки в довжину й висоту, штовхання ядра — всебічно розвивають тіло, загартовують фізично і духовно.

На фото: збірка легкоатлетів на стадіоні «Зірка». Фото В. КОВПАКА.

ФОТО В. КОВПАКА.

УРОКИ ЗЛОЧИНУ, ЯКОГО МОГЛО НЕ БУТИ

Найеңшими «точками» на стол: бузи — шпріг і пляні-ка. } зона за столом сміливо

...а батьки, і громадянськість. Ми ж дещимирішого ділимо на тому.

входили / «сходили»: ваш
учень пив на весіллі, ваш
вчитель — учасник іменин, па-
ші діти випадали на проходах

За таких обставин мусять записати — чи ж можуть, пе-

з пивником тут не подался. От
і цього року з дав ВЛКСМ
було виключено Юрія Ю. за
дружбу з «зеленим змієм».

сті. За цими проблемами, над
якими день при дні б'ється пе-
дагогічний колектив, окремі
(Закінчення на 4-й стор.)

сті. За цими проблемами, над
якими день при дні б'ється пе-
дагогічний колектив, окремі
(Закінчення на 4-й стор.)

